8. Aralık. 1983

Sevgili Abidin,

Mektubun evimizi şenelttı. Sana ile biz kaç kez okuduk. Bazi yerlerde kırıldık gülmekten. Nerde diye soracak olursan, özellikle Asmalımescit'in akustik güzelliğini dile getirdiğin yerde... Öyle ki, bu akustikten ötürü her gece iki kez yerimizden fırlıyoruz. Özellikle sesler gecenin büyüdüğü ve sokak gece yarısından sonra ağlamalı, küfürlü kavgalara sahne olduğu işin. Bizim oturduğumuz apartman Beyoğlu caddesine yakın. Gayet iyi hatırlayacağın gibi, bu yukarı kısımda daha çok antikacı dükkânları var; aşağı doğru gürüdükçe batakhaneler başlıyor. Bunları işletenler daha çok kadın; şişman, küfürbaz kadınlar. Korkarsın. Bunlardan birini biz hesifle kavga ederken gördüm," İki ayağımı senin götüne sokarım" diyordu. Sokağın meyhaneri bol, ama ben hiç birine uğramam. Kendi sokağım olduğu işin elbet, ama meyhaneye gitmiyorum ki! Hem vaktim yok, hem heveşim. Asmalımescit'te her çeşit dükkân var, aradığın her şeyi buluyorsun. Öyle ki, başlangıçta beni çok şaşırttı. Kendine yeterli, kendi yağı ile kavrulan bir ülke. Senin zamanından farkı, şimdi lâzı çok. (Bir yerde mesafeyi ayarlayamamışsın, Asmalımescit Kamondo Han'a o kadar yakın değil)

Fakat bu sokağın merkezliği bizi kendine bağladıkça bağlıyor. Ucuz da oturduğumuz işin yerimizden kıpırdayamıyoruz. Siz geldiğinizde, elbette sohbetlerin en tatlısı kurulacaktır; ama müsaade et de, iki kadeh de raki içelim.

Şiir kitabımın birinci bölümüne girecek dokuz şiir son biçimini almış durumda olduğu için, onları Sana bu mektubumla yarın sana postalayacak. Göreceğin gibi,

Bolu'da, çizden başka alabileceğim resim de yapacağım. Bunun için kalemlerden kâğıtlar aldım bugün. Geri vakit oy, ama ben böyle zamanlarda yıl gelecekmiş gibi düşünürüm. Sana bugün renkli plâstik ucuz çizmeler alacak, sofçu çizmeleri, ikimiz

bu dokuz şiirin kaynağı ilkidir, çok sesli müzikteki bir tema gibi, asıl karakterini yitirmeden biçim değiştiriyor, yapı aynı kalmak üzere, öyle bir değişime uğruyor, karşı seslerle öyle yeni uyumlar kuruyor ki, bunların her biri, ancak bütün içinde anlam kazanabilir ve sanıyorum araya çeşitli enstrumanlar da kattım. Şiirin saf halini, sesden sese geçerek kurmağa kalktım. Bana ne yazdığım o kadar aydınlık geliyor ki, derinden duygulanıyorum.

Kitabımın ikinci bölümü "Karacaoğlan Çeşitlemeleri" adını alıyor. Burada ilk sekiz şiir, Karacaoğlan'ın, aşk acıları içinde oradan oraya gittiğini anlatan çok dokunaklı bir şiiri üzerine kurulduu. Ama o ozanın vezin-kafiye düzenini arama; tam tersine, dizeleri düzyazı cümleleri gibi kurdum, Karacaoğlan temalarını kendi imgelerimle serlendirdim. Bu bölümde, bundan başka, gene Karacaoğlan'dan esinlenerek yazılmış altı şiir daha var... Ama bunları yeniden gözden geçirmek istiyorum. Bu maksatla salı sabahı bir otobüse atlayıp Bolu'ya gideceğim. Orada, çok sevdiğim "Koru Motel"de kalacağım tek başıma, Suna cuma akşamı bana katılacak, pazar akşamı birlikte döneceğiz. Yani o hafta tatilinden yararlanmış olacak böylece.

Adam Yayıncılık ile konuştum; yeni kitabımın senin tarafından resimleneceğine çok sevindiler. Bu konuyu daha konuşuruz. Şimdilik şu kadarını söyliyeyim: Karacaoğlan'da neler yapabileceğimi tasavvur edebiliyorum da, ilk dokuz şiir için kafamda hiç bir simge çakmıyor. Bana (elbet şiirleri okuduktan sonra) bu konuda neler düşündüğünü yazarsın sanırım. Ama bunları konuşmamıza belki de hiç gerek yok. Sen bilirsin.

Pazar günü Etap otelindeki Kitap Fuarı'nda kitap imzalarken bir kadın bana bir hediye verdi: Orhan Peker'in yaptığı kocaman bir portrem. Meğer o kadın Orhan'ın kız kardeşi imiş. Resmi, çerçeveletmek üzere Ferit Edgü aldı. Ne sevindim bilemezsin. Senden gelecek yağlı boyayı ikimiz de dört gözle bekliyoruz. Evimiz güzelleşiyor. İkimiz ikinizi özlemle kucaklarız aziz kardeşim.

M. Cevdet Anday